

■ Нефармат

НЕ ССЫЛКА, А ГАНАРОВАЕ ДАЖЫВАННЕ

Як ужо абрыдла рэклама, дзе гандляр пральным парашком увесь час гаворыць пра ссылку рэчаў на лецішча. Рэчы адпраўляюцца ў ссылку, калі іх закідваюць у антрэсолі, складваюць на гарышчы альбо ў падсобныя памяшканні, калі гаворка ідзе пра мэблю. Пераезд рэчаў на лецішча, з майго пункту гледжання, азначае іх далейшае жыццё.

Вось прыязджаеш пасля зімы і сустракаешся з імі, нібы са сваякамі, старымі знаёмымі. Бо з гэтымі рэчамі звязаны кавалак жыцця, успаміны, уражанні. Куды, скажыце, можна было б дзець яшчэ добрую мэблю, калі яе мяняеш у гарадской кватэры? Выкінуць шкада, асабліва калі яна прыстойна выглядае, верай і праўдай служыла шмат гадоў. Раней жа яе рабілі не так як зараз. Цяперашнія ўзоры хутчэй можна параўнаць з аднаразовымі, нават мэблю — калі яна не эксклюзіўная дубовая, коштам з аднапакаёвую хрушчоўку. Астатняе, добра, калі дзесяць гадоў прастаіць, але гэта да слова...

Вось і наш гарнітур — канапа і два крэслы са стракатай абшыўкай — пераехаў у вясковы дом, які пяць гадоў таму купілі пад лецішча. Праўда, абшыўку мы змянілі на шэрую, і мэбля цяпер выглядае нібы новая. І паслужыць яшчэ, трэба думаць, нямала. Але лецішча каштоўнае не толькі тым, што забірае з кватэры вялікія рэчы. Колькі дробязяў перавандравала сюды нека прымкметна! Дома яны ўжо былі б, хутчэй за ўсё, выкінутыя, альбо адпраўлены ў самую сапраўдную ссылку ў кладоўку.

Ну вось, напрыклад, драўляныя гномы, якіх я пасяліла ў буфеце. Дзеці іх чамусьці не любілі, бо гэта быў іх першы досвед на занятках разьбы па дрэве. І відаць, у сімпатычных фігурках было больш работы кіраўніка, чым яго выхаванцаў, таму і не лічылі іх сваім набыткам. А мне гномы падабаліся, і я vyrатавала іх ад неаднаразовых спроб выкідвання. А вось мяккая цацка «Курыная сямейка», якую дачка зрабіла ў адным са сваіх гурткоў, нават нейкім дыпломам была адзначана на школьнай выставе. Певень, курыца і чацвёра куранят на падстаўцы цяпер стаяць на сталі ў маім пакоі і нагадваюць пра яе школьныя гады.

У сваім любімым невялічкім пакоі я даўно прымацавала карціну цудоўнай брэскай мастачкі Тамары Паўлючук «Адам і Ева. Спакушэнне». У гэтай рабоце не тое каб, ... але ж ёсць нейкі намёк на эротыку, і пакуль дзеці былі малымі, я нават крыху саромелася вешаць яе ў нашай невялікай кватэры. Потым пераязджалі ў новую, рамонт, адным словам, нека трапіла гэтая работа сюды, і тут яна вельмі добра глядзіцца. А я, зірнуўшы на яе, заўсёды прыгадваю Тамару Іванаўну, надзвычай таленавітага і добрага чалавека. Яна стварыла незабыўны цыкл чарнобыльскіх работ, а яшчэ па-асабліваму падавала тэму мацярынства. Мастачка захварэла і сышла ў іншы свет без пары. Але жыўць яе работы, і многія людзі яе ўспамінаюць.

Адну сцяну каля печкі я адвяла на розныя сувеніры, што выпадае прывозіць з дажынак, фестываляў нахштальт «Мотальскіх прысмакаў». Там заўсёды прапануюць свае вырабы рамеснікі, народныя майстры, бывае, спадабаецца

рэч, тады яе купляеш. А, здараецца, у падарунак атрымаеш. Як гэтую забавную керамічную «Камянецкую вежу». Удзельнікі школьнага гуртка ажывілі яе, зрабілі з вачыма і ўсмешлівым тварам. Названую вежу падарылі не мне, а... нашаму былому губернатару. Кожная з мастацкіх школ, вядома, хацела пакінуць сувенір кіраўніку вобласці. А ён потым стаў раздаваць іх нам — журналістам. Цяпер глянеш, усміхнешся. Як і на ігольніцу-сардэчка, што вісіць побач з вежай. Тое сардэчка падаравалі мне ў адным клубе трэцяга ўзросту да дня святога Валянціна. Асабіста я ніколі гэтае свята святам не лічыла і не адзначала яго. А цяпер вось думаю, можа, калі пайду на пенсію, таксама пачну Валянціна святкаваць. Так што няхай яшчэ павісіць.

У сенцах цяпер прыстроены стол-кніга. Ведаецца, такія зручныя раскладныя сталы прадавалі ў 1980—90-х гадах. У невялікіх кватэрах гэта быў найлепшы спосаб прыняць гасцей, адзначыць сямейнае свята. Расклаў стол на дзве паловы — і да дваццаці чалавек можна пасадзіць. А потым склаў і ён займае зусім мала месца, у любы куток памесціцца. А яшчэ я мару набыць на дачу маленькі круглы столік, гэтакі часопісна-чайны ў стылі 80-х гадоў, бо да яго вельмі прыгожы абрус прывезла з Валагды. Муж гаворыць, што гэта яскравы прыклад жаночай логікі: набыць абрус, да якога падбіраць стол. Хай сабе логіка і жаночая, але калі на гэты стол прыляцяць белыя пялёсткі яблынь, во як учора, калі падзьмуў вецер, нахлынуць самыя светлыя ўражанні-ўспаміны і на душы палагаднее.

Святлана ЯСКЕВІЧ

СЁННЯ

Сонца

	Усход	Захад	Даўжыня дня
Мінск —	5.30	20.44	15.14
Віцебск —	5.15	20.39	15.24
Магілёў —	5.20	20.34	15.14
Гомель —	5.22	20.25	15.03
Гродна —	5.46	20.59	15.13
Брэст —	5.52	20.54	15.02

Месяц

Поўня 30 красавіка.
Месяц у сузор'і Стральца.

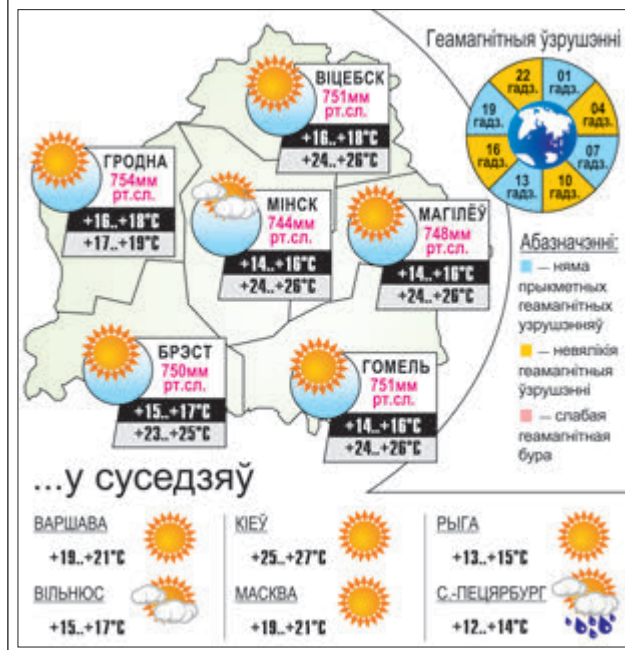
Імяніны

Пр. Аляксандра, Гаўрылы, Рыгора, Фёдара, К. Антаніны, Марыі, Ніны, Аляксандра, Пятра, Святаслава, Філіпа, Якуба.

Фота Марыны БЕГУНКОВАЙ.

ЗАЎТРА

УСМІХНЕМСЯ

Рукі за галаву, тварам да сцяны, не дыхаць!..
Флюараграфія.

Дзве сяброўкі:
— Мой муж так часта размаўляе ў сне, што проста жах! А твой?
— Не, толькі ўсміхаецца... гад!

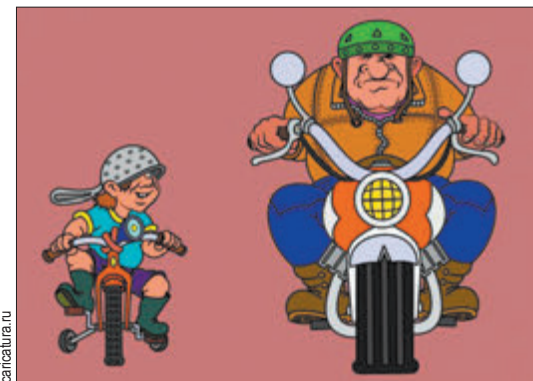
Аднойчы я нясвоечасова зайшоў у спальню бацькоў.

Яны клеілі шпалеры, давалася ім дапамагачь.

Выкладчык — студэнт-там:

— Мне зрэзалі зарплату і прэміяльныя, а ў мяне крэдыт. Так што веды вам здаць экзамэн не дапамогуць.

Цікава, у той момант, калі кухар смажыць мяса, глядзіш на гэта і ў цябе поўны рот сліны. А ў вегетарыянцаў таксама так, калі тхосьці побач газон косяць?..

Даты	Падзеі	Людзі
<p>1550 год — дзень нараджэння (в. Пенчын, цяпер у Баранавіцкім раёне) Андрэя Рымшы, беларускага паэта. Заснавальнік панегірычнай паэзіі ў старажытнай беларускай літаратуры. З 1572 года быў на службе ў князёў Радзівілаў. Разам з К. Радзівілам удзельнічаў у ваенных паходах (1570—1580). У 1581 годзе ў Астрогу на Валыні выдаў «Храналогію» на беларускай мове. Аўтар панегірычных вершаў на гербы магнатаў А. Валовіча, Л. Сапегі, Ф. Скуміна, паэмы на польскай мове «Дзесяцігадовая аповесць пра ваенныя справы Крыштофа Радзівіла». Памёр пасля 1599 года.</p> <p>1939 год — нарадзіўся Леанід Аляксеевіч Нячаеў, расійскі рэжысёр, народны артыст Расіі. У 1967 годзе скончыў УДІК. У 1973—1990 гадах — на кінастудыі «Беларусьфільм». Рэжысёр мастацкіх і тэлефільмаў «Прыгода ў горадзе, якога няма», «Прададзены смех», «Рыжы, сумленны, закаханы» і іншыя. Памёр у 2010 годзе.</p> <p>1948 год — нарадзіўся Віктар Андрэевіч Емялянаў, беларускі вучоны ў галіне мікраэлектронікі, член-карэспандэнт НАН Беларусі, доктар тэхнічных навук, прафесар. Аўтар больш як 340 навуковых прац у галіне фізіка-хімічных асноў тэхналогіі цвёрдацельнай электронікі, тэхнікі і тэхналогіі вырабаў электронікі. Лаўрэат Дзяржаўнай прэміі Беларусі.</p>	<p>У свеце</p> <p>Сусветны дзень свабоды друку. Святакуецца па ініцыятыве Генеральнай канферэнцыі ЮНЕСКА, падтрыманай Генеральнай Асамблеяй ААН. 3 мая 1991 года ў сталіцы Намібіі была падпісана «Віндхукская дэкларацыя», у якой утрымліваўся заклік да ўрадаў дзяржаў усяго свету забяспечваць свабоду прэсы і яе дэмакратычны характар.</p> <p>1780 год — расійская імператрыца Кацярына II і аўстрыйскі імператар Іосіф II сустрэліся ў Магілёве для абмеркавання пытання аб другім падзеле Рэчы Паспалітай.</p> <p>1978 год — дзень нараджэння спама — галаўнога болю гаспадароў электронных паштовых скрынь: менавіта ў гэты дзень у 1978 годзе было адпраўлена першае афіцыйна зарэгістраванае непажаданае рэкламнае паведамленне. І хоць спам — дакучлівая рэклама, разаслана абанентам без іх дазволу, — з'явіўся амаль сорок гадоў таму, аднак толькі ў 1990-я гады, у эпоху масавага распаўсюджвання інтэрнэту, свет даведаўся аб сапраўдным маштабе «стыхійнага бедства», у якое ператварыўся спам. Дарэчы, такую назву «электроннаму смеццю» даў у 1993 годзе сістэмны адміністратар Usenet Джозэл Фер. Першае спам-паведамленне 400 атрымальнікам разаслала 3 мая 1978 года кампанія DEC — фірма па вырабе электроннай тэхнікі, якая ўжо не існуе. Яна такім чынам вырашыла прасунуць на рынак свае новыя міні-камп'ютары. Аб'ява была разаслана па сетцы Арпанет (Arpanet), якая была папярэдняй сучаснага інтэрнэту.</p>	<p>У краіне</p> <p>У краіне</p>

ЗВЯЗДА БЕЛАРУСКАЯ ГАЗЕТА

ЗАСНАВАЛЬНІКІ: Савет Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Палата прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь

РЭГІСТРАЦЫЙНАЕ ПАСВЕДЧАННЕ НУМАР 2 АД 17 ЛЮТАГА 2009 ГОДА, ВЫДАДЗЕНАЕ МІНІСТЭРСТВАМ ІНФАРМАЦЫІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ.

Дырэктар — галоўны рэдактар СУХАРУКАЎ Павел Якаўлевіч.

РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ: В. АНУФРЫЕВА (намеснік галоўнага рэдактара), Н. ДРЫНДРОЖЫК, Н. КАРПЕНКА (першы намеснік галоўнага рэдактара), А. ЛЯЎКОВІЧ (першы намеснік дырэктара), М. ЛІТВІНАЎ (намеснік галоўнага рэдактара), А. КЛЯШЧУК, Н. РАСОЛЬКА, С. РАСОЛЬКА, А. СЛАНЕЎСКІ (намеснік галоўнага рэдактара), В. ЦЕЛЯШУК.

Выдавец — Рэдакцыйна-выдавецкая ўстанова «Выдавецкі дом «Звязда».

НАШ АДРАС: 220013 г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10-а.

ТЭЛЕФОНЫ ў МІНСКУ: прыёмнай — 287 19 19 (тэл./факс); аддзелаў: лісьмаў — 287 18 64, маркетынгу — 337 44 04, бухгалтэрыі: 287 18 81.

Аўтары апублікаваных матэрыялаў нясуць адказнасць за падбор і дакладнасць фактаў, іх меркаванні не з'яўдаюцца меркаваннем рэдакцыі. Рэдакцыя па сваім меркаванні адбірае і публікуе адрасаваныя ёй пісьмы. Перадрук матэрыялаў, апублікаваных у «Звяздзе», толькі з дазволу рэдакцыі.

<http://www.zviadzda.by>;
e-mail: info@zviadzda.by,
(для зваротаў): zvarot@zviadzda.by

ПРЫЁМ тэл./факс: 287 17 79,
РЭКЛАМЫ e-mail: reklama@zviadzda.by

Матэрыялы, пазначаныя гэтым значком, носяць рэкламны характар. Адказнасць за змест рэкламы нясуць рэкламадаўцы.

Газета аддрукавана ў Рэспубліканскім унітарным прадпрыемстве «Выдавецтва «Беларускі Дом друку». ЛП № 02330/106 ад 30.04.2004. 220013, Мінск, пр. Незалежнасці, 79. Выходзіць 5 разоў на тыдзень.

Тыраж 20.008. Індэкс 63850. Зак. № 1701.

Нумар падпісаны ў 19.30

М 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
П 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

2 мая 2018 года.